

ספר
ספורי הזוהר

מֶלֶקֶט מְכֻל סִפְרֵי הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ
לְתַנְאֵי הָאֱלּוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִינְע"א
עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

פְּרֻשֵׁת בְּהַר בְּחֻקוֹתַי

יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצְאָה שְׁנִיָּה עַל יָדֵי
"מְכַעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א,
חֲדָשׁ חֲשׁוֹן תּשׁע"ב לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-1300-995-02

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

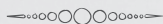
פְּרָשָׁת
בְּהָרַ בְּחֻקוֹתַי

סְפִירַי הַזֹּהָר

תִּכְן עֵינַיִם

♦ רַבִּי שְׁמַעוֹן הַצֵּיל אֶת רַבִּי יִצְחָק מִמְּלֶאךָ
 הַמּוֹת ♦ חֲלוּמוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה סְבָא ♦ גּוֹדֵל מַעֲלַת עֶסֶק
 הַתּוֹרָה ♦ שְׁלִיחוֹת הַנְּחֻשׁ

בס"ד, חשוב מאד שכל אחד ואחד וכל בית מדרש וישיבה ילמדו כל יום בספר הזוהר הקדוש, ויש הבטחה מרבי נחמן מברסלב שבזכות לימוד הזוהר נצא מהגלות.

שלום ארוש

מתוך החתימות על מכתבו של הגאון רבי יצחק מאיר קאָרְגֶנְשְׁטֶרְן שליט"א המובא בסיפורי הזוהר השלם עמוד רמ"ג.

**רבי שמעון הציל את רבי יצחק מומלאך
המנות**

(זוהר ויחי ריז ע"ב ריז ע"ב; ריח, ב)
רבי יצחק היה יושב יום אחד על פתחו של רבי יהודה והיה עצוב. יצא רבי יהודה ומצא אותו בשער שלו שהיה יושב ועצוב. אמר לו, מה יום זה משאר ימים?

אמר לו, באתי אליך לבקש ממך שלשה דברים. אחד - שפאשר תאמר דברי תורה ותזכיר מאותם דברים שאני אמרתי, שתאמר אותם בשמי, כדי להזכיר את שמי. ואחד - שתזכה את יוסף בני בתורה. ואחד - שתלך למברי כל שבעת הימים ותבקש בקשתך עלי.

אמר לו, מנזן לך? אמר לו, הרי נשמתו מסתלקת ממני בכל לילה, ולא מאירה לי בחלום כמו שהיתה בתחלה. ועוד, שפאשר אני מתפלל ומגיע לשומע תפלה, אני משגיח בצלמי שבפתל ולא רואה אותו, ואמרתי, הואיל והצלם העבר ולא נראה, שהרי הכרוז יוצא ומכריז, שכתוב (תהלים ט) אף בצלם יתהלך איש - כל זמן שצלם האדם לא יעבר ממנו, יתהלך איש ורוחו עומדת בתוכו. כשהעבר צלם האדם ולא נראה, אז הוא מעבר מהעולם הזה.

אמר לו, ומכאן, שכתוב (איוב ח) כי צל זמינו עלי ארץ. אמר לו, כל הדברים הללו שאתה רוצה שאני אעשה, אבל אבקש ממך, שבאותו עולם תברר

**רבי שמעון הציל את רבי יצחק מומלאך
המנות**

(זוהר ויחי ריז ע"ב ריז ע"ב; ריח, ב)
רבי יצחק היה יתיב יומא חד אפתחא דרבי יהודה, והיה עציב. נפיק רבי יהודה, אשכחיה לתרעיה, דהנה יתיב ועציב. אמר ליה (צ"ל מה) מאן יומא דין משאר יומין.

אמר ליה, אתינא לגבך, למבעי מינך תלת מלין, חד, דכד תימא מלי דאורייתא, ותדכר מאינון מלין דאנא אמינא, דתימא לון משמי, בגין לאדכרא שמי. וחד דתנפי ליוסף ברי באורייתא. וחד, דתיזיל לקברי כל ז' יומין, ותבעי בעותיך עלי.

אמר ליה מנזן לך. אמר ליה, הא נשמתו אסתלקת מיני בכל ליליא, ולא אנהיר לי בחלמא כמה דהוה בקדמיתא. ועוד דכד אנא מצלינא ומטינא לשומע תפלה, אשגחנא בצולמי די לי בכותלא, ולא חמינא ליה. ואמינא דהואיל וצלמא אתעבר ולא אתחזי, דהא כרוזא נפיק וכריז. דכתיב, (תהלים ט) אף בצלם יתהלך איש, כל זמנא דצולמא דבר נש לא יתעבר מניה, יתהלך איש, ורוחיה אתקימא בגויה. אתעבר צולמא דבר נש ולא אתחזי, אתעבר מהאי עלמא.

אמר ליה, ומהכא, דכתיב, (איוב ח) כי צל זמינו עלי ארץ. אמר ליה, כל אלין מלין דאת בעי עבידנא. אבל בעינא מינך (דף ריח ע"א) דבההוא עלמא, תבריר דוכתאי

את מקומי אצִלְךָ כְּמוֹ שֶׁהֵייתִי בְּעוֹלָם הַזֶּה. בְּכֹה רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, בְּבִקְשָׁה מִפֶּה שֶׁלֹּא תִפְרָד מִמֶּנִּי כָּל הַיָּמִים הַלָּלוּ.

הִלְכוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן, מִצְּאֹהוּ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עוֹסֵק בַּתּוֹרָה. זָקֵף עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרָאָה אֶת רַבִּי יִצְחָק, וְרָאָה אֶת מַלְאָךְ הַמָּנוֹת שֶׁרָץ לִפְנָיו וְרוֹקֵד לִפְנָיו. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָחַז בְּיַד רַבִּי יִצְחָק. אָמַר, גּוֹזְרֵנִי שְׁמִי שֶׁרָגִיל לְהַכְנִס - יִכְנֶס, וְכִי שֶׁלֹּא רָגִיל לְהַכְנִס - לֹא יִכְנֶס. וְכִנְסוּ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה, קִשְׁר אֶת מַלְאָךְ הַמָּנוֹת בַּחוּץ.

הַתְּבוּנָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְרָאָה שְׁעַד עֶכְשָׁו טָרַם הַגֵּיעַ זְמַן, שֶׁהָרִי עַד שְׁמוֹנָה שְׁעוֹת שֶׁל הַיּוֹם הָיָה זְמַן. הוֹשִׁיבוּ לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהָיָה מְלַמְּדוֹ בַּתּוֹרָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ, שֵׁב עַל הַפֶּתַח, וְכִּי [וּמִי] שֶׁתִּרְאֶה אֶל תִּדְבַּר עִמּוֹ. אִם יִרְצֶה לְהַכְנִס לְכָאן, תִּשְׁבִּיעַ אוֹתוֹ שְׁבוּעָה שֶׁלֹּא יִכְנֶס.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי יִצְחָק, רְאִיתָ אֶת דְּמוּת אַבִּיךָ הַיּוֹם אוֹ לֹא? שֶׁהָרִי שְׁנִינוּ, בְּשַׁעַר שֶׁאֲדָם מִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, אָבִיו וְקָרֹבָיו נִמְצָאִים שָׁם, וְרוֹאֶה אוֹתָם וְנוֹדַע לָהֶם, וְכָל אוֹתָם שֶׁיְהִי מְדוּרוֹ עִמָּם שֶׁבְּאוֹתוֹ עוֹלָם בְּדַרְגָּה אַחַת, כָּלָם מִתְּכַנְּסִים וְנִמְצָאִים עִמּוֹ, וְהוֹלְכִים עִם נִשְׁמָתוֹ עַד הַמְּקוֹם שֶׁתִּשְׁרָה בְּמִקְוָמָה. אָמַר, עַד עֶכְשָׁו לֹא רְאִיתִי.

גַּבְרָה, כְּמוֹהָ דְהוּינָא בְּהַאי עֲלָמָא. בְּכֹה רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, בְּמָטוּ מֵינָךְ, דְּלֹא תִתְּפָרֵשׁ מִנָּאִי כָּל אֱלִין יוֹמִין.

אֲזָלוּ לְגַבְיָה דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן, אֲשַׁכְּחוּהוּ דְהוּהָ לְעֵי בְּאוּרִייתָא, זָקִיף עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְחָמָא לְרַבִּי יִצְחָק, וְחָמָא לְמַלְאָךְ הַמָּנוֹת דְּרַהִיט קַמֵּיהּ, וְרַקִּיד קַמֵּיהּ. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶחָיד בִּידֵיהּ דְרַבִּי יִצְחָק. אָמַר, גּוֹזְרֵנָא, מָאן דְּרָגִיל לְמִיעַל, יַעוּל. וּמָאן דְּלֹא רָגִיל לְמִיעַל, לֹא יַעוּל. עָאלוּ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה, קִטִּיר מַלְאָךְ הַמָּנוֹת לְבַר.

אֲשַׁנַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְחָמָא דַּעַד כְּעוֹן לֹא מְטָא עַדְנָא, דְּהָא עַד תְּמִנָּא שְׁעֵתֵי דְיוֹמָא הוּהָ זְמַנָּא. אוֹתְבִיָּה קָמִי רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהוּהָ לְעֵי לִיָּה בְּאוּרִייתָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, תִּיב אֶפְתַּחָא וְכִי (צ"ל וּמָאן) דְּתַחֲמִי, לֹא תִשְׁתַּעֵי בְּהַדִּיָּה. וְאִי יַבְעִי לְמִיעַל הַכָּא, אוֹמִי אוֹמָאָה דְלֹא לִיעוּל.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי יִצְחָק, חָמִית דְּיוֹקְנָא דְאַבוּךָ יוֹמָא דָּא, אוֹ לֹא. דְּהָא תְּנִינָן, בְּשַׁעֲתָא דְבַר נֶשׂ אֶסְתַּלַּק מִעֲלָמָא, אָבִיו וְקָרִיבֵי מִשְׁתַּכְּחִין תְּמַן עִמֵּיהּ, וְחָמָא לוֹן וְאֶשְׁתַּמוּדַע לוֹן, וְכָל אֵינּוֹן דְּהוּהָ מְדוּרִיָּה גַבְיֵיהוּ בְּהוּוּ עֲלָמָא בְּדַרְגָּא חַד, כְּלָהוּ מִתְּכַנְּשֵי וּמִשְׁתַּכְּחֵי עִמֵּיהּ, וְאֲזָלִין עִם נִשְׁמָתֵיהּ, עַד אֶתְר דְּתִשְׁרִי בְּאַתְרֵיהּ. אָמַר, עַד כְּעוֹן לֹא חָמִינָא.

בין כך קם רבי שמעון ואמר, רבון העולם, נודע רבי יצחק אצלנו, והוא מאותן שבע עינים של פֶּאן. הרי אחותי אותו ותן לי. יצא קול ואמר: כסא אֲדוֹנָנו קרבה בכנפי רבי שמעון, הרי הוא שלך ועמך יבא בזמן שתכנס לשרות בכסאך. אמר רבי שמעון, ודאי.

בין כך ראה רבי אלעזר שהיה מסתלק מלאך המוות, ואמר, אין גזר דין במקום שמצוי רבי שמעון בר יוחאי. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, תכנס לכאן ואחז ברבי יצחק, שהרי ראיתי בו שהוא פוחד. נכנס רבי אלעזר ואחז בו, ורבי שמעון החזיר פניו ולמד תורה.

נרדם רבי יצחק וראה את אביו. אמר לו, בני, אשרי חלקך בעולם הזה ובעולם הבא, שהרי בין העלים של עץ החיים שבגן עדן נתון [אתה יושב] עץ גדול וחזק בשני עולמות, והוא רבי שמעון בר יוחאי, שהרי הוא אחז אותך בענפיו. אשרי חלקך בני.

אמר לו, אבא, ומה אני שם? אמר לו, שלשה ימים היו שפסו את חדר משכבך, ותקנו לך חלונות פתוחים להאיר לך מארבעת צדדי העולם, ואני ראיתי מקומך ושמתתי, שאמרת אשרי חלקך בני, מחוץ לזה שעד עכשו לא זכה בנגד בתורה.

אדהכי קם רבי שמעון ואמר, מארי דעלמא, אשתמודע רבי יצחק לגבו, ומאנון שבעה עינין דהכא הוא. הא אחידנא ביה, והב לי. נפק קלא ואמר, פורסייא (ס"א טסיסה) דמאריה קריבא בגדפוי דרבי שמעון, הא דידך הוא, ועמך תיתיה בזימנא דתיעול למשרי בכורסיך. אמר רבי שמעון, ודאי.

אדהכי, חמא רבי אלעזר דהנה אסתליק מלאך המוות. ואמר, לית קופטרא דטיפסא, באתר דרבי שמעון בן יוחאי שכיח. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, עול הכא, ואחיד ביה ברבי יצחק, דהא חמינא ביה דמסתפי. עאל רבי אלעזר, ואחיד ביה. ורבי שמעון אהדר אנפיה ולעי באורייתא.

ניים רבי יצחק, וחמא לאבוי. אמר ליה, ברי, זכאה חולקך בעלמא דין ובעלמא דאתי. דהא בין טרפי אילנא דחי דגנתא דעדן, אתניהיב (את יתיב) אילנא רבא ותקיף בתרין עלמין, רבי שמעון בן יוחאי הוא. דהא הוא אחיד לך בענפוי, זכאה חולקך ברי.

אמר ליה אבא, ומה אנא התם. אמר ליה, תלת יומין הוו דחפו אדרא דמשכבך, ותקיננו לך כוין פתיחו, לאנהרא לך מארבע סטרין דעלמא, ואנא חמינא דוכתיף וחדינא, דאמינא זכאה חולקך ברי. בר דעד כען, ברך לא זכי באורייתא.

וְהָרִי עֲכָשׁוּ הָיוּ עֲתִידִים לְבֹא אֵלַיךְ שָׁנִים
עֶשֶׂר צְדִיקִים מֵהַחֲבֵרִים, וְעַד שֶׁהָיוּ
יוֹצְאִים הִתְעוֹרֵר קוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: מִי
הֵם הַחֲבֵרִים [הַשְּׂבִילִים] שְׁעוֹמְדִים כָּאֵן?
הִתְעַטְרוּ בַשְּׂבִיל רַבִּי שְׁמֵעוֹן, בְּקֶשֶׁה בְּקֶשׁ
וְנִתְּנָה לוֹ.

וְלֹא זֶה לְבַדּוֹ, שֶׁהָרִי שְׁבָעִים מְקוֹמוֹת
מִתְעַטְרִים כָּאֵן בַּשְּׂבִילוֹ, וּבְכָל
מְקוֹם וּמְקוֹם פְּתוּחִים פְּתֻחִים לְשְׁבָעִים
עוֹלָמוֹת, וְכָל עוֹלָם וְעוֹלָם נִפְתַּח לְשְׁבָעִים
רְצִים, וְכָל רֶץ וְרֶץ נִפְתַּח לְשְׁבָעִים כְּתָרִים
עֲלִיוֹנִים, וּמִשָּׁם נִפְתַּחוּ דְרָכִים לְעֵתִיק, וְנִסְתַּר
הַכֹּל, לְרֹאוֹת בְּאוֹתָהּ נְעִימוֹת
עֲלִיוֹנָה שְׁמַאֲרָה וּמַהֲנָה לְכָל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים פז) לַחֲזוֹת בְּנֹעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ.
מַה זֶה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ? הֲיֵנוּ שְׁכָתוּב (במדובר
יב) בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא.

אָמַר לוֹ, אֲבֵא, כְּמָה זְמַן נִתְּנָנוּ לִי בְּעוֹלָם
הַזֶּה? אָמַר לוֹ, אֵין רְשׁוֹת וְלֹא
מוֹדִיעִים לְאָדָם, אֲבָל בְּהַלּוּלָא הַגְּדוּלָה
שֶׁל רַבִּי שְׁמֵעוֹן תְּהִיָּה עוֹרֵף שֶׁלְחָנּוּ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ
שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לוֹ אֲמוֹ בְּיוֹם
חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׁמֻחַת לְבוֹ.

בֵּין כֶּף הִתְעוֹרֵר רַבִּי יִצְחָק, וְהָיָה צוּחֵק
וּפְנֵי מְאִירִים. רָאָה רַבִּי שְׁמֵעוֹן,
וְהִסְתַּפֵּל בְּפָנָיו. אָמַר לוֹ, דְּבַר חֲדָשׁ
שְׁמַעְתָּ? אָמַר לוֹ, וְדָאֵי. אָמַר לוֹ. הִשְׁתַּטַּח
לְפָנַי רַבִּי שְׁמֵעוֹן.

וְהָא הַשְּׂתָא הוּי זְמִינִין לְמִיתֵי גַבְרָא,
תְּרִיסַר צְדִיקָא דְחֲבֵרִינָא, וְעַד
דְּהוּינָא נְפָקִי, אֲתַעַר קָלָא בְּכָלְהוּ עַלְמִין,
מָאן חֲבָרִין (ס"א שְׂבִילוֹ) דְקָיִמִין הַכָּא,
אֲתַעְטְרוּ, בְּגִינָה דְרַבִּי שְׁמֵעוֹן. שְׁאַלְתָּא
שְׂאִיל, וְאַתִּי הִיב לִיה.

וְלֹא דָא בְּלַחֲדוּי, דְּהָא שְׁבָעִין דּוּכְתֵי
מִתְעַטְרִין הַכָּא דִּילִיָּה. וְכָל דּוּכְתָא
וְדוּכְתָא, פְּתֻחִין פְּתֻחִין לְשְׁבָעִין עַלְמִין.
וְכָל עַלְמָא וְעַלְמָא אֲתַפְתַּח לְשְׁבָעִין
רְהִיטִין. וְכָל רְהִיטָא וְרְהִיטָא, אֲתַפְתַּח
לְשְׁבָעִין כְּתָרִין עֲלִינִין. וּמִתְמַן אֲתַפְתַּחוּ
אֲרַחֲוִין לְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְכָלָא, לְמַחְמֵי
בְּהוּא נְעִימוֹתָא עֲלָאָה דְנִהְרָא, וּמַהֲנָא
לְכָלָא. כְּמָה דָּאֲתָא אָמַר, (תהלים כז) לַחֲזוֹת
בְּנֹעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. מַהוּ וּלְבַקֵּר
בְּהִיכְלוֹ. הֲיֵנוּ דְכְּתִיב, (במדובר יב) בְּכָל בֵּיתִי
נֶאֱמָן הוּא.

אָמַר לִיה, אֲבֵא, כְּמָה זְמַנָּא יְהִיבוּ לִי
בְּהָאֵי עַלְמָא, אָמַר לִיה, לִית לִי
רְשׁוֹתָא וְלֹא מוֹדִיעֵי לִיה לְבַר נֶשׁ. אֲבָל
בְּהַלּוּלָא רַבָּא דְרַבִּי שְׁמֵעוֹן, תְּהָא מִתְקַן
פְּתוּרִיָּה. כְּמָה דָּאֲתָא אָמַר, (שיר השירים ג)
צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה
בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לוֹ אֲמוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ
וּבְיוֹם שְׁמֻחַת לְבוֹ.

אֲדָהֲכִי אֲתַעַר רַבִּי יִצְחָק, וְהוּא חִיִּיד,
וְאֲנַפּוּי נְהִירִין. חֲמָא רַבִּי שְׁמֵעוֹן,
וְאֲסִתַּפֵּל בְּאַנְפּוּי. אָמַר לִיה, מְלָאָה חֲדָתָא
שְׁמַעְתָּא. אָמַר לִיה, וְדָאֵי. סַח לִיה,
אֲשַׁתַּטַּח קַמִּיָּה דְרַבִּי שְׁמֵעוֹן.

לְמַדְנֵנוּ, מֵאוֹתוֹ יוֹם הָיָה רַבִּי יִצְחָק אוֹחוֹ
 אֶת בְּנֵי בְּיָדוֹ וּמְלַמֵּד אוֹתוֹ תּוֹרָה,
 וְלֹא הָיָה עוֹזֵב אוֹתוֹ. כְּשֶׁהָיָה נִכְנָס לִפְנֵי
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, הוֹשִׁיב אֶת בְּנֵי בַּחוּץ, וַיֵּשֶׁב
 לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָיָה קוֹרֵא לִפְנָיו, (ישעיה
 לח) ה' עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי.

חֲלוֹמוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה סָבָא

(זוהר ויחי רכו ע"ב)
 רַבִּי יְהוּדָה הִזְקֵן הִתְרַגֵּשׁ בְּדַעְתּוֹ יוֹם
 אֶחָד, וְהָרָאוּ לוֹ בְּחֲלוֹמוֹ דְּמוֹת אַחַת
 מֵאוֹר שָׁלוֹ, חֲזָקָה, שְׂזוּהַרְתְּ לְאַרְבַּעַה
 צְדָדִים. אָמַר לָהֶם, מַה זֶה? אָמְרוּ לוֹ,
 לְבוֹשׁ שֶׁלְךָ לְמַדּוֹר הַזֶּה, וּמֵאוֹתוֹ הַיּוֹם הָיָה
 שְׁמַח.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל יוֹם וַיּוֹם רוּחוֹת
 הַצְּדִיקִים יוֹשְׁבִים בְּלְבוּשֵׁיהֶם
 שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת בְּגַן עֵדֶן וּמִשְׁבְּחִים אֶת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוֹד עֲלִיּוֹן. זֶהוּ
 שְׁכֵתוֹב (תהלים קמו) אֵף צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמּוֹךְ
 יִשְׁבוּ יִשְׂרָיִם אֶת פְּנֵיךְ.

גוֹדֵל מַעֲלַת עֶסֶק הַתּוֹרָה

(זוהר ויחי רמב ע"ב רמג, א)
 רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֵיִיא הָיוּ
 הוֹלְכִים מֵהַגְּלִיל הָעֲלִיּוֹן לְטַבְּרִיָּה.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, גִּלְף וְנִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה,
 שְׁכָל מִי שִׂידַע לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְלֹא
 מִשְׁתַּדֵּל - מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא
 נוֹתְנִים עֲלָיו עַל הָאֶרֶץ וְשִׁעְבוּדָא רַע,
 שְׁכֵתוֹב בִּישְׁשֹׁכְר וַיֵּט שְׁכֵמוֹ לְסַבֵּל. מַה זֶה
 וַיֵּט? סָטָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל א ח) וַיֵּט
 אַחֲרֵי הַבְּצַע. מִי שֶׁסּוֹטָה דְרָכּוֹ וְעִצְמוֹ

תֵּאֲנֵא, מֵהֵימָּנָה יוֹמָא, הָוָה (דף ריח ע"ב) רַבִּי
 יִצְחָק אֶחִיד לְבָרִיָּה בִּידֵיהָ, וְלַעֲנִי
 לִיָּה בְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא הָוָה שְׁבָקִיָּה. כַּד הָוָה
 עָאֵל קַמֵּיהָ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אוֹתְבִיָּה לְבָרִיָּה
 לְבָרָה, וַיִּתֵּיב קַמֵּיהָ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָוָה קַרִּי
 קַמֵּיהָ (ישעיה לח) ה' עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי.

חֲלוֹמוֹ שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה סָבָא

(זוהר ויחי רכו ע"ב)
 רַבִּי יְהוּדָה סָבָא, אֶתְרַגֵּשׁ בְּדַעְתֵּיהָ יוֹמָא
 חַד, וְאֶחָזוּ לִיָּה בְּחֲלֻמֵיהָ, חַד דִּיּוֹקְנָא
 מִנְהוֹרָא דִּילֵיהָ, תַּקִּיף, דְּאִזְדָּהֵר לְאַרְבַּע
 סַטְרִין, אָמַר לְהוּ, מָאִי הָאִי. אָמְרוּ לִיָּה,
 לְבוּשָׂא דִילְךָ הוּא, לְדִיּוֹרָא דְהַכָּא,
 וּמֵהֵימָּנָה יוֹמָא הָוָה חַדִּי.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל יוֹמָא וַיּוֹמָא, רוּחוֹת
 דְּצְדִיקַיָּא יִתְבִּין בְּלְבוּשֵׁיהוֹן, שׁוֹרִין
 שׁוֹרִין בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן, וּמִשְׁבְּחוֹן לְקַדְשָׁא
 בְּרִיף הוּא, בִּיקְרָא עֲלָאָה. הָדָא הוּא
 דְכַתִּיב, (תהלים קמו) אֵף צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמּוֹךְ
 יִשְׁבוּ יִשְׂרָיִם אֶת פְּנֵיךְ.

גוֹדֵל מַעֲלַת עֶסֶק הַתּוֹרָה

(זוהר ויחי רמב ע"ב רמג, א)
 רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֵיִיא הוּוּ קָא
 אֲזִלִּי מִגְּלִילָא עֲלָאָה לְטַבְּרִיָּה, אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן, גִּיהַף וְנִשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא,
 דְּכָל מָוֵן דִּידַע לְאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא,
 וְלֹא אִשְׁתַּדֵּל, אֶתְחַיֵּיב בְּנַפְשִׁיָּהּ. וְלֹא עוֹד
 אֶלֶּא דִּיהִבִּין לִיָּה עוֹלָא דְאַרְעָא, וְשִׁעְבוּדָא
 בִּישָׂא, דְכַתִּיב בִּישְׁשֹׁכְר, וַיֵּט שְׁכֵמוֹ לְסַבֵּל,
 מַהוּ וַיֵּט, סָטָא. כְּמוֹהָ דְאַתְּ אָמַר, (שמואל א
 ח) וַיֵּט אַחֲרֵי הַבְּצַע. מָוֵן דְּסָטָא אֶרְחִיָּה

שְׁלֵא לְסַבֵּל עַל תּוֹרָה, מִיָּד וַיְהִי לְמַס עֶבֶד.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (מִשְׁלֵי ח) לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאַצְרֻתֵיהֶם אֲמַלֵּא. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם, אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, שְׁכָל מִי שְׁמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, נֶאֱהָב לְמַעַלָּה וְנֶאֱהָב לְמַטָּה, וַיּוֹרֶשׁ בְּכָל יוֹם יְרֻשַׁת הָעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ. מַה זֶה יֵשׁ? זֶהוּ עוֹלָם הַבָּא שְׁלֵא פּוֹסְקִים מִיָּמִיו לְעוֹלָמִים וְנוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיוֹן שְׁלֵא זוֹכֵה בּוֹ אָדָם אַחֵר, וְמִיָּהוּ? י"ש. וּמִשׁוֹם כֶּף רָמְזוּ לָנוּ בְּשִׁמּוֹ שֶׁל יֵשׁ שְׂכָר שֶׁהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה - יֵשׁ שְׂכָר. זֶהוּ שְׂכָר שֶׁל אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, י"ש.

כְּתוּב (דִּנְיָאֵל ז) חֲזָה הַנּוֹיֵת עַד דִּי כְּרִסְוֹן רָמְיוּ וְעַתִּיק יוֹמִין יִתְבּוּ וְגו'. חֲזָה הַנּוֹיֵת עַד דִּי כְּרִסְוֹן רָמְיוּ - כְּשֶׁנִּתְחַרַּב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁנֵי כִסְאוֹת נִפְלוּ, שְׁנַיִם לְמַעַלָּה וְשְׁנַיִם לְמַטָּה. שְׁנַיִם לְמַעַלָּה, כִּי הִתְרַחֲקָה הַתְּחַתּוֹנָה מִהַעֲלִיּוֹנָה. כִּסֵּא שֶׁל יַעֲקֹב הִתְרַחַק מִכִּסֵּא דָּוִד, וְכִסֵּא דָּוִד נִפֵּל. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (אֵיכָה ב) הַשְּׁלִיף מִשְׁמַיִם אֶרֶץ. שְׁנֵי כִסְאוֹת לְמַטָּה - יְרוּשָׁלַיִם, וְאוֹתָם בְּעַלִּי הַתּוֹרָה. וְהַכִּסְאוֹת שֶׁלְמַטָּה כְּמוֹ הַכִּסְאוֹת שֶׁלְמַעַלָּה, בְּעַלִּי הַתּוֹרָה, הֵינּוּ כִּסֵּא שֶׁל יַעֲקֹב. יְרוּשָׁלַיִם הֵינּוּ כִּסֵּא שֶׁל דָּוִד. וְעַל זֶה כְּתוּב עַד דִּי כְּרִסְוֹן, וְלֹא כִּסֵּא. כִּסְאוֹת רַבִּים נִפְלוּ, וְכֹלָם לֹא נִפְלוּ אֶלָּא מִעֲלִבּוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה.

וְגַרְמִיָּה, דָּלָא לְמַסְבֵּל עוֹלָא דְאוּרִייתָא, מִיָּד וַיְהִי לְמַס עוֹבֵד.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (מִשְׁלֵי ח) לְהַנְחִיל אוֹהְבֵי יֵשׁ וְאוּצְרוּתֵיהֶם אֲמַלֵּא. זְכַאִין אֵינּוּן בְּנֵי עַלְמָא, אֵינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא, דְּכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא, אִתְרַחִים לְעִילָא, וְאִתְרַחִים לְתַתָּא. וְאִחְסִין בְּכָל יוֹמָא, יְרוּתָא דְעַלְמָא דְאִתִּי. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, לְהַנְחִיל אוֹהְבֵי יֵשׁ. מָאֵי יֵשׁ. דָּא עַלְמָא דְאִתִּי דָּלָא פִּסְק מִיָּמוּי לְעַלְמִין, וְנוֹטֵל אֶגְר טַב עַלְמָה, דָּלָא זְכִי בִיהּ בְּרַ גֵּשׁ אַחֲרָא, וּמָאֵי אִיהוּ. י"ש. וּבְגִינֵי כֶּף, רָמְזוּ לָן שְׁמָא דִּישְׁשִׁכְר דְּאִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִייתָא, יֵשׁ שְׂכָר. דָּא הוּא אֶגְרָא דְּאֵינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוּרִייתָא, י"ש.

כְּתִיב, (דִּנְיָאֵל ז) חֲזָה הַנּוֹיֵת עַד דִּי כְּרִסְוֹן רָמְיוּ וְעַתִּיק יוֹמִין יִתְבּוּ וְגו'. חֲזָה הַנּוֹיֵת עַד דִּי כְּרִסְוֹן רָמְיוּ, כִּד אִתְחַרַּב בֵּי מִקְדָּשָׁא, תְּרֵי כְּרִסְוֹן נִפְלוּ, תְּרֵי לְעִילָא, תְּרֵי לְתַתָּא. תְּרֵי לְעִילָא, בְּגִין דְּאִתְרַחֲקַת תַּתָּא מִעַלְמָה, כְּרִסְיָא דִּיעֲקֹב אִתְרַחֲקַת מִכְּרִסְיָא דְּדָוִד. וְכְּרִסְיָא דְּדָוִד נִפְלַת. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (אֵיכָה ב) הַשְּׁלִיף מִשְׁמַיִם אֶרֶץ. תְּרֵי כְּרִסְוֹן לְתַתָּא, יְרוּשָׁלַם, וְאֵינּוּן מְאָרֵי דְּאוּרִייתָא. וְכְּרִסְוֹן דְּלְתַתָּא כְּגוֹנָא דְּכְרִסְוֹן דְּלְעִילָא, מְרִיהוּן דְּאוּרִייתָא הֵינּוּ כְּרִסְיָא דִּיעֲקֹב. יְרוּשָׁלַם הֵינּוּ כְּרִסְיָא דְּדָוִד, וְעַל דָּא כְּתִיב, עַד דִּי כְּרִסְוֹן, וְלֹא כְּרִסְיָא. כְּרִסְוֹן סְגִיאִין נִפְלוּ, וְכִלְהוּ לֹא נִפְלוּ, אֶלָּא מִעֲלִבּוֹנָה דְּאוּרִייתָא.

בֵּא רְאֵה, כְּשִׂאוֹתֶם צְדִיקֵי אֶמֶת
מִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כֹּל אוֹתָם פְּחוֹת
שָׂרָר הָעַמִּים, שֶׁל שָׂרָר הַחִלּוֹת, כֹּל
הַחִלּוֹת שֶׁלָּהֶם נִכְפִּים וְלֹא שׁוֹלְטִים
בְּעוֹלָם, וְיִשְׂרָאֵל [וַיִּשׁ] מְזַמְּנִים עֲלֵיהֶם
לְהַעֲלוֹתָם עַל הַכֹּל. וְאִם לֹא, חֲמוֹר גּוֹרֵם
לְיִשְׂרָאֵל לְלַכֵּת לְגִלוֹת וְלִפְלֹל בֵּין הָעַמִּים
וְלִשְׁלֹט עֲלֵיהֶם, וְכֵן זֶה לְמָה? מִשּׁוּם וַיִּרְא
מִנְחָה כִּי טוֹב, וּמִתְקַנָּא קַמִּיהּ, וַיְכִיל לְמַדְּוּחַ
בְּגִינָה כְּמָה טְבִין וְכְמָה כְּסוּפִין, וְסִטָּא
אוֹרְחִיהּ דְּלֹא לְמַסְבֵּל עוֹלָא דְּאוֹרֵייתָא.
בְּגִין כִּךְ וַיְהִי לְמַס עוֹבֵד.

תָּא חֲזִי, כַּד אֵינּוּן זְכָאֵי קְשׁוּט מִשְׁתַּדְּלִי
בְּאוֹרֵייתָא, כֹּל אֵינּוּן תּוֹקֶפִין דְּשָׂרָר
עַמּוּן, דְּשָׂרָר חִלּוּן, וְכֹל חִלּוּן דְּלֵהוּן,
אֲתַכְּפִין וְלֹא שְׁלִטֵי בְּעַלְמָא, וְיִשְׂרָאֵל (נ"א
ו"ש) אֲזִדְּמֹן עֲלֵיהוּ לְסַלְקָא לֹון עַל כְּלָא.
וְאִי לֹא, חֲמוֹר גְּרַמָּא לֹון לְיִשְׂרָאֵל לְמִיְהַרְף
בְּגִלוֹתָא, וְלִמְנַפֵּל בִּינֵי עַמְּמִיָּא, וְלִמְשַׁלֵּט
עֲלֵיהוּ. וְכֵן דָּא אַמְּוִי, בְּגִין, וַיִּרְא מִנְחָה
כִּי טוֹב, וּמִתְקַנָּא קַמִּיהּ, וַיְכִיל לְמַדְּוּחַ
בְּגִינָה כְּמָה טְבִין וְכְמָה כְּסוּפִין, וְסִטָּא
אוֹרְחִיהּ דְּלֹא לְמַסְבֵּל עוֹלָא דְּאוֹרֵייתָא.
בְּגִין כִּךְ וַיְהִי לְמַס עוֹבֵד.

כְּתוּב (שִׁיר ז) הַדּוֹדָאִים נִתְּנוּ רֵיחַ וְעַל
פְּתַחֲנֵינוּ כֹּל מְגֻדִים חֲדָשִׁים גַּם
יְשָׁנִים וְגו'. הַדּוֹדָאִים נִתְּנוּ רֵיחַ -
[הַדּוֹדָאִים] אֵלוֹ אוֹתָם שְׁמֻצָּא רְאוּבֹן, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמֵר (בְּרַאשִׁית ל) וַיִּמְצָא דּוֹדָאִים בְּשַׂדֵּה,
וְלֹא הִתְחַדְּשׁוּ דְּבָרֵי תּוֹרָה אֲלֵא עַל יְדִין
בְּיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁנַאֲמֵר וּמִבְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר
יֹדְעֵי בִּינָה לְעַתִּים וְגו'.

כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ו) הַדּוֹדָאִים נִתְּנוּ רֵיחַ
וְעַל פְּתַחֲנֵינוּ כֹּל מְגֻדִים חֲדָשִׁים
גַּם יְשָׁנִים וְגו'. הַדּוֹדָאִים נִתְּנוּ רֵיחַ,
(הַדּוֹדָאִים) אֵלִין אֵינּוּן דְּאִשְׁכַּח רְאוּבֹן. כְּמָה
דָּאֲתָ אַמְּוִר, (בְּרַאשִׁית ל) וַיִּמְצָא (דָּף רִמְג ע"א)
דּוֹדָאִים בְּשַׂדֵּה, וְלֹא אֲתַחְדָּשׁוּ מְלִי
דְּאוֹרֵייתָא, אֲלֵא עַל יְדִין בְּיִשְׂרָאֵל, כְּמָה
דָּאֲתָ אַמְּוִר, (דְּבַרֵי הַיּוֹמִים א יב) וּמִבְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר
יֹדְעֵי בִּינָה לְעַתִּים וְגו'.

וְעַל פְּתַחֲנֵינוּ כֹּל מְגֻדִים - הֵם גְּרַמּוּ לְהִיּוֹת
עַל פְּתַחֲנֵינוּ, עַל פְּתַחֲנֵי בְּתֵי כְּנִסְיוֹת
וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, כֹּל מְגֻדִים. חֲדָשִׁים גַּם
יְשָׁנִים - כְּמָה דְּבָרִים חֲדָשִׁים וְעַתִּיקִים
שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁהִתְגַּלּוּ עַל יְדֵיהֶם, לְקַרְבֵּי אֶת
יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁלִמְעֵלָה. זֶהוּ שְׁפַתּוֹב
לְדַעַת מָה יַעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל.

וְעַל פְּתַחֲנֵינוּ כֹּל מְגֻדִים, אֵינּוּן גְּרַמּוּ לְמַהֲוִי
עַל פְּתַחֲנֵינוּ, עַל פְּתַחֲנֵי בְּתֵי כְּנִסְיוֹת
וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, כֹּל מְגֻדִים. חֲדָשִׁים גַּם
יְשָׁנִים, כְּמָה מְלִי חֲדָתָאן וְעַתִּיקִין
דְּאוֹרֵייתָא, דָּאֲתַגְּלִין עַל יְדֵיהוּ, לְקַרְבָּא
לְיִשְׂרָאֵל לְאַבּוּהוּן דְּלַעֲלֵילָא. הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (דְּבַרֵי הַיּוֹמִים א יב) לְדַעַת מָה יַעֲשֶׂה
יִשְׂרָאֵל.

דוֹדֵי צְפַנְתִּי לָךְ (שִׁיר ז) - מְכָאן לְמַדְּנֹן,
שְׁכַל מִי שְׁמֻשְׁתַּדְּל בַּתּוֹרָה כְּרָאוּי

דוֹדֵי צְפַנְתִּי לָךְ. (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) מַהֲכָא
אוֹלִיפְנָא, כֹּל מָאן דְּאִשְׁתַּדְּל

וַיִּזְדַּע לְחַדֵּשׁ דְּבָרִים וּלְחַדֵּד דְּבָרִים כְּרֵאוּי, אֹתָם הַדְּבָרִים עוֹלִים עַד כֶּסֶף הַמְּלָךְ, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל פּוֹתַחַת לָהֶם שְׁעָרִים וְגוֹנְזָת אֹתָם. וּבְשִׁעָה שְׁנַכְנֶס הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁתַּעֲשַׁע עִם הַצְּדִיקִים בְּגוֹן עֵדוֹן, מוֹצִיאָה אֹתָם לְפָנָיו, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בָּהֶם וְשִׁמְחָת. אִזּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַעֲטֵר בַּעֲטָרוֹת עֲלִיזוֹנוֹת וְשִׁמְחָת בְּגִבְיָרָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דּוֹדֵי צְפַנְתִּי לָךְ. וּמֵאוֹתָהּ שְׁעָה דְּבָרָיו כְּתוּבִים בְּסֵפֶר, זֶהוּ שְׁכַתוֹב (מִלְאכֵי א) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו.

אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בְּתוֹרָה כְּרֵאוּי, אֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הִזָּה וְאֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הַבָּא.

שְׁלִיחוֹת הַנְּחֹשׁ

(זוהר ויחי רמג ע"ב רמד, א)
רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי חִזְקִיָּה הָיוּ הוֹלְכִים לְרֵאוֹת אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּקַפּוֹטְקִיאָ.

עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, רָאוּ נָחַשׁ אֶחָד שֶׁהָיָה מְסַתְּבֵב [וּמְצַדֵּד] בַּדֶּרֶךְ, וְסָטוּ מִן הַדֶּרֶךְ. בָּא אֲלֵיהֶם אִישׁ אֶחָד. הִרְגוּ אוֹתוֹ הַנְּחֹשׁ. הִחְזִירוּ רְאִשֵׁיהֶם וְרָאוּ אֶת אוֹתוֹ אִישׁ שְׁמֹת. אָמְרוּ, וַדָּאי אוֹתוֹ נָחַשׁ עָשָׂה אֶת שְׁלִיחוֹת רְבוֹנוֹ. בְּרוּךְ הַרְחִמָּן שֶׁהֲצִילָנוּ.

בְּאוֹרֵייתָא כְּדָקָא יְאוֹת, וַיִּזְדַּע לְמַחְדֵי מוֹלִין, וּלְחֻדְתוֹתֵי מוֹלִין כְּדָקָא יְאוֹת, אֵינּוֹן מוֹלִין סְלִמִין עַד בְּרִסְיָא דְּמִלְכָא, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל פְּתַח לוֹן תְּרַעִין, וְגַנְזִי לוֹן. וּבְשִׁעָתָא דְּעָאֵל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֲשַׁתְּעִשְׂעָא עִם צְדִיקֵיָא בְּגִנְתָּא דְּעֵדוֹן, אֲפִיקַת לוֹן קַמְיָה, וּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּהוּ וְחֲדֵי, כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְתַעֲטֵר בַּעֲטָרִין עֲלֵאִין, וְחֲדֵי בְּמִטְרוֹנֵייתָא, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב, חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דּוֹדֵי צְפַנְתִּי לָךְ. וּמֵמַהֲיָא שְׁעָתָא, מוֹלֵי כְּתִיבִין בְּסֵפֶרָא, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (מִלְאכֵי א) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו.

זְכָאָה חוֹלְקִיָה, מֵאֵן דְּאֲשַׁתְּדֵל בְּאוֹרֵייתָא כְּדָקָא יְאוֹת, זְכָאָה הוּא בְּהָאֵי עֲלֵמָא, וְזְכָאָה הוּא בְּעֲלֵמָא דְּאֲתֵי.

שְׁלִיחוֹת הַנְּחֹשׁ

(זוהר ויחי רמג ע"ב רמד, א)
רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי חִזְקִיָּה הָיוּ אֲזֵלֵי לְמַחְמֵי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּקַפּוֹטְקִיאָ וְכו'.

עַד דְּהוּוּ אֲזֵלֵי, חֲמוּ חַד חוּיָא דְּהָנָה קַמְסַחַר (וְאִסְטָר) בְּאַרְחָא. סָטוּ מְאַרְחָא. אֲתָא בַר נֶשׁ אֲחֵרָא לְגַבְיָהּ, קִטִּיל לִיהַ חוּיָא. אֲהֲדָרוּ רִישֵׁייהוּ, וְחֲמוּ לִיהַ, לְהַהוּא בַר נֶשׁ דְּמִית. אָמְרוּ, וַדָּאי הַהוּא נָחַשׁ, שְׁלִיחוֹתָא דְּמִרְיָה קָא עֲבִיד. בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְּשַׁבְּינָנָא.